

- 5) Czy art. 18 i art. 42 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2014/24, a także art. 2 pkt 35, art. 5 i art. 17 rozporządzenia nr 1013/2006 oraz inne przepisy tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w przypadku zamówienia na usługi gospodarowania odpadami instytucje zamawiające mogą zgodnie z prawem udzielić zamówienia na tego rodzaju usługi jedynie wtedy, gdy w dokumentacji przetargowej jasno i precyzyjnie określą one ilość i skład odpadów oraz inne istotne warunki wykonania zamówienia (na przykład dotyczące opakowania)?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. 2006, L 190, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Opatowie (Polska) w dniu 8 lipca 2020 r. – Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A. przeciwko KM

(Sprawa C-303/20)

(2020/C 329/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy w Opatowie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.

Strona pozwana: KM

Pytanie prejudycjalne

Czy sankcja odpowiedzialności za wykroczenie przewidziana w art. 138c § 1 polskiego Kodeksu wykroczeń za niedopełnienie obowiązku oceny zdolności kredytowej konsumenta przewidzianego w art. 8 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG (¹) stanowi właściwą i wystarczającą realizację wymogu ustanowienia w prawie krajowym skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających sankcji za naruszenie przez kredytodawcę obowiązku oceny zdolności kredytowej konsumenta nałożonego na państwo członkowskie w art. 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG?

(¹) Dz. U. 2008, L 133 s. 66–92

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez la Administratīvā apgabaltiesa (Łotwa) w dniu 22 lipca 2020 r. – SIA „MONO” / Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-326/20)

(2020/C 329/07)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Administratīvā apgabalties

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „MONO”

Druga strona postępowania: Valsts ieņēmumu dienests

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 1 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że wyroby akcyzowe przeznaczone do wykorzystania w kontekście stosunków dyplomatycznych i konsularnych są zwolnione z tego podatku, pod warunkiem że za te wyroby przewidziano zapłatę w formie bezgotówkowej, że zapłata ta została faktycznie dokonana oraz że zapłaty na rzecz dostawcy dokonali rzeczywiści odbiorcy tych towarów?
- 2) Czy art. 12 ust. 2 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG, należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie mogą określać warunki i ograniczenia, które w kontekście stosunków dyplomatycznych i konsularnych uzależniają zwolnienie wyrobów akcyzowych z tego podatku od spełnienia warunku, że nabywca tych towarów faktycznie zapłacił za nie w formie bezgotówkowej?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 9, s. 12

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 22 lipca 2020 r. – Roma Multiservizi spa, Rekeep spa / Roma Capitale, Autorità Garante della
Concorrenza e del Mercato**

(Sprawa C-332/20)

(2020/C 329/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Roma Multiservizi spa, Rekeep spa

Strona przeciwna: Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest zgodne z prawem Unii Europejskiej i z prawidłową wykładnią motywów 14 i 32, jak i z art. 12 i 18 dyrektywy 24/2014/UE⁽¹⁾ i 30 dyrektywy 23/2014/UE⁽²⁾, także z odniesieniem do art. 107 TFUE aby, celem określenia minimalnego 30 % limitu udziału wspólnika prywatnego w mającej powstać spółce mieszanej publiczno-prywatnej, co stanowi limit uznany przez ustawodawcę krajowego za adekwatny w zastosowaniu zasad prawa Unii Europejskiej ustalonych w tym zakresie przez orzecznictwo wspólnotowe, konieczne było wzięcie pod uwagę jedynie formalnego/wynikającego z dokumentacji składu wyżej wymienionego wspólnika, czy też administracja, która ogłasza postępowanie przetargowe, może – lub raczej musi – uwzględnić jej pośredni udział w konkurującym wspólniku prywatnym?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy jest spójne i zgodne z zasadami prawa Unii Europejskiej, a w szczególności z zasadą konkurencji, proporcjonalności i adekwatności, aby administracja ogłaszająca postępowanie przetargowe mogła wykluczyć z przetargu konkurującego wspólnika prywatnego, którego rzeczywisty udział w mającej powstać mieszanej spółce publiczno-prywatnej, w wyniku stwierdzonego bezpośredniego lub pośredniego udziału publicznego, jest w rzeczywistości mniejszy niż 30 %?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. 2014, L 94, s. 1).